



LESMAF Stof





Dag lieve juffen, meesters en andere geïnteresseerden,

hieronder vinden jullie de eerste lesmap van Het WOLK terug. Het lijkt ons leuk deze map eens te bekijken voor je met je klas naar de voorstelling Stof komt kijken. Zo kan je de kinderen optimaal voorbereiden op hun theaterbezoek. Voor na de voorstelling hebben we ook enkele leuke gesprek-starters en doe-opdrachten uitgewerkt. Aarzel zeker niet om een leuke foto, tekening of uitspraak te delen met ons! Dit kan zowel per brief naar onderstaand adres, via mail, website of facebookpagina. We willen jullie mening horen!!!

Veel kijkplezier bij de voorstelling en doe-plezier bij de lesmap.

Vriendelijke groetjes
Het WOLK



Sarah Van Overwaelle
sarah@hetwolk.be
0494723296

www.hetwolk.be

VZW Het WOLK
Singelweg 47
9200 Mespelare

Wie of wat is Het WOLK

Het WOLK is een kersvers kinder- en jeugdtheatergezelschap opgericht door Sarah Van Overwaelle. Sarah was medeoprichtster van De Nietjesfabriek, waar ze vormgeefster, theatermaakster en actrice was, dat begin 2015 de deuren sloot. Misschien zagen jullie enkele voorstelling van De Nietjesfabriek? (Derwazeens, Vergiet, Altijd tijd voor taart, Wachten en andere heldendaden)

Met Het WOLK zet Sarah haar droom om het leven van mensen in te kleuren door middel van theater verder. Met de voorstelling Stof doet ze dat heel concreet door volledig de kaart van de verbeelding te trekken. Wat maken alledaagse dingen toch weer interessant. Hoe kan je met je verbeelding een volledig nieuwe wereld creëren. Hoe kan vriendschap deze verbeelding beïnvloeden? Samen met actrice Lize Pede en kostuumontwerpster Astrid Michaelis kroop ze met deze vragen door het stof om een prikkelende en speelse voorstelling op poten te zetten.



spel: Lize Pede en Sarah Van Overwaelle

vormgeving: Astrid Michaelis en Sarah Van Overwaelle

muziek: Bert Van Wymeersch en Gerrit Valckenaers

coaching: Karolien Verlinden, Astrid Michaelis en Maxim Storms

lichtontwerp: Bram Waelkens

productie: Het WOLK

met dank aan: fABULEUS, Campo, De Vieze Gasten en KASK Gent

Voor het stuk:

Vorbereiding:

Vertel de leerlingen tijdig dat ze naar een toneelstuk gaan kijken. Voor sommigen is het misschien zelfs de eerste keer dat ze dit gaan doen. Een spannende ervaring dus.

Laat hen om te beginnen de flyer of affiche van het stuk zien. (ook cover van deze lesmap). Stel hen enkele vragen.

- Wat zien we op de affiche?
- Waarover zou het stuk gaan?

Lees vervolgens het wervende tekstje voor:

Op een plek ver boven ons, nog hoger dan de wolken
zitten twee vreemde figuren verstrengeld in een berg stof
ze gluren tussen de draadjes, zitten naar ons te lonken
ze leven er gezellig samen en doen nooit alsof

Maar wat als de een de ander plots gaat vervelen
of zelfs gaat zweven nog hoger in de lucht
gebeurt dan misschien zoals bij zovelen
en eindigt hun verhaaltje met een grote zucht

Stof is een zeer beeldende voorstelling voor kinderen vanaf 6 jaar over een stoffige wereld waar vriendschap niet in vraag wordt gesteld. Tot één van de twee figuren toch beslist er alleen op uit te trekken en hun wereld letterlijk in elkaar stort. Een poëtische voorstelling over verlies, zelfs als je niet wou deelnemen, over je vasthechten aan iemand en toch losgeknipt worden, over hoe verschillend we allemaal toch kunnen zijn in één en dezelfde wereld. Een voorstelling die stof geeft tot nadenken...

Stel opnieuw de vraag waarover ze denken dat het stuk nu gaat. Bouw zo verder een klasgesprek op aan de hand van volgende vragen;

- Wat is vriendschap?
- Hoe weet je dat iemand je vriend is?
- Kan vriendschap stuk gaan?
- (Hoe) Kan je dit voorkomen?
- Heeft iemand al een vriend of vriendin verloren?
- Waarom?

Vertel de klas dat het stuk ook gaat over verbeelding. Stel hen hierover volgende vragen;

- Wat is verbeelding?
 - Help hen waar nodig een handje verder...
Verbeelding is hetzelfde als fantasie. Fantaseren of je iets verbeelden is de kracht om dingen te denken die niet bestaan of om een gewone situatie om te toveren tot iets leuks. Verbeelding helpt je ook om oplossingen te vinden voor problemen, het maakt creatief en kleurt het leven van mensen.
- Hebben jullie zelf veel verbeelding en hoe weet je dat?
- Is verbeelding altijd leuk of heb jullie al eens iets gefantaseerd wat niet zo leuk is?
 - Verbeelding kan ook soms heel raar zijn, zoals het zien van spoken of je kamer of een monster onder je bed. Vergeet dan niet dat in je fantasie alles kan en je die monsters makkelijk kan verslaan.

Verbeelding kan geprikkeld worden door het lezen van boeken, zien van een film of foto, horen van een lied...

- Heb jij je al eens iets verbeeld wat je eerder zag in een film, boek, lied,...?

Hoe naar het stuk kijken?

Voor jullie naar de theaterzaal vertrekken maken we nog enkele afspraken met de klas. De leerlingen;

- blijven rustig zitten, ook wanneer het licht plots dooft. Dat is het teken dat de voorstelling begint.
- genieten van het stuk en kijken aandachtig.
- babbelen niet tijdens de voorstelling (want de acteurs kunnen dit horen).
- mogen lachen indien er iets grappigs of leuks gebeurt.
- houden er rekening mee dat er nog andere mensen in de zaal zitten.
- proberen rustig naar het stuk te kijken, ook al gebeurt er iets dat ze niet snappen. Misschien wordt dit later wel duidelijk.
- klappen in de handen na de voorstelling, wanneer de acteurs buigen. Tussendoor hoeft niet.

Na het stuk

Klasgesprek

Een voorstelling zorgt voor heel wat indrukken en meningen. Laat de leerlingen dit ventileren. Zo kunnen ze enerzijds verwoorden waarom ze iets vonden en anderzijds luisteren naar de argumenten van andere leerlingen. Zorg voor een leuke en veilige sfeer, waarbij iedereen zijn mening mag verwoorden. Er is dan geen goed of slecht antwoord. In een informeel groepsgesprek kom je te weten wat de kinderen van de voorstelling vonden en of ze nog met vragen of bedenkingen blijven zitten. Om de kinderen te helpen hun mening te formuleren zou je na een eerste reactie ook gebruik kunnen maken van gevoelskaartjes. De kinderen kunnen dan een woord kiezen dat voor hen bij de voorstelling past en uitleggen waarom ze dat woord gekozen hebben. Mogelijke woorden: grappig – moeilijk – saai – herkenbaar – droevig – langdradig – kinderachtig – ontroerend – spannend – verwarrend – gevoelig - vreemd – rommelig – ...

- Verwoord in één woord wat je vond van de voorstelling en waarom.
- Welk gevoel kreeg je bij het zien van de voorstelling?
- Welk moment sprak het meeste aan of zal je altijd bij blijven?
- Welk moment vond je minder goed en waarom?
- Wat vond je van het verhaal?/ Was er een verhaal?
- Wat was er te zien en te horen op het toneel? Waarom waren die dingen er?
- Welke personages waren er? Wat waren de twee meisjes volgens jullie? (zussen, vriendinnen, klasgenootjes, collega's, vreemden, ...)
- Zijn de twee meisjes aan het einde van het stuk nog vrienden denken jullie?
- Eindigt het verhaal hier voor jullie of zou het nog verder kunnen lopen?
- Welke dingen moest je er zelf bij denken en waren dus fantasie?

Doe-opdracht 1: tekenen

Laak de kinderen een tekening van het leukste moment uit de voorstelling maken. Je kan zelf kleine restjes stof voorzien die ze dan kunnen verknippen om op hun blad te plakken of gekleurde stukjes papier gebruiken. Geen paniek als je die dingen niet voor handen hebt, met wat kleurtjes en hun creativiteit komen ze al hel ver. Spoor de kinderen aan om niet super realistisch te gaan tekenen zoals ze het zagen op podium maar eerder hoe ze het zelf zagen binnenkomen in hun hoofd, wat fantaseren ze er zelf bij. Laat de kinderen elkaar tekeningen bewonderen en discussiëren over wat ze zien. Geef de verschillende scènes waarover jullie praten zelf een leuke naam. Bijvoorbeeld de pinguïnsceen, de scene van de wandelende vlakken, de scene van het bolmeisje,...

Doe-opdracht 2: spelen

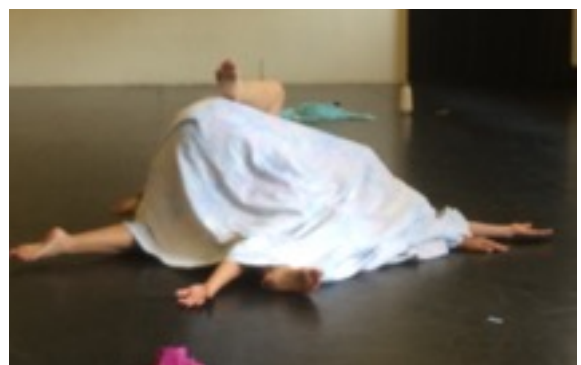
Praat met de kinderen over het einde van het stuk. Een verhaal is nooit klaar en kan altijd verder lopen. Hoe zou dit verhaal verder kunnen gaan volgens hen, wat zou er allemaal nog kunnen gebeuren? Verdeel de klas in verschillende kleine groepjes van 2 of 3 en laat hen hun eigen vervolg uitwerken. Laat ze werken volgens verschillende stappen.

- zit eerst rond de tafel en bedenk hoe je het stuk zou willen laten verdergaan...
(bv: vriendje komt terug, er komt een nieuw vriendje, het was allemaal maar een droom, het monster komt terug, ...)
- verdeel dan de rollen. Het kan ook zijn dat er nieuwe personages bijkomen. Het kan ook dat iemand meerdere rollen kan spelen.
- oefen jullie toneeltje rustig en kijk goed naar elkaar.
- je kan alles in stilte doen maar je kan gerust ook tekst gebruiken, jullie zijn vrij te doen wat jullie willen.
- probeer zelf ook jullie fantasie te gebruiken net als de meisjes in het stuk deden.

Dan kan er een toonmomentje volgen waarin iedereen zijn vervolgverhaal laat zien aan elkaar. Zenuwen zijn hiervoor niet nodig! Wist je dat de acteurs op het podium bijna nog elke keer zenuwen hebben voor ze op moeten gaan?

Doe-opdracht 3: groepsmoment

Als kinderen zich vervelen, verzinnen ze dikwijls de meest creatieve, grappige en simpele spelletjes. Verveling kan een uitdaging zijn om creatief te gaan spelen. Wat als er geen speelgoed voor handen is? Dan zijn er fantasie, verbeelding en doen alsof. Kinderen worden geprikkeld om samen op zoek te gaan naar plezierige, warme momenten. Kinderen kunnen



elkaar stimuleren, steunen en helpen.

Leg een groot laken in het midden van de klas of turnzaal. Verdeel de klas in groepjes van 5 of 6 en laat hen iets verzinnen met het laken. Ze kunnen dingen uitproberen die ze in de voorstelling zagen (eronder kruipen en een gek wezentje maken, het gebruiken als tafellaken, er touwtje-trek mee spelen, er inkruipen, het dragen als cape of hoed,...) maar ze kunnen natuurlijk ook zelf iets verzinnen. Laat ze onderling niet afspreken maar meteen naar het stuk stof toestappen en zien wat er gebeurt.

Doe-opdracht 4: Knutselen

Praat met de kinderen over het materiaal dat in de voorstelling gebruikt werd: Stof. Stof kan je aan elkaar naaien, knopen, lijmen,... Je kan er kleren van maken, het is warm om onder te liggen, ze maken er zetels en tafellakens mee maar ook handtassen en rugzakken. Toch kwamen er in de voorstelling ook andere dingen aan bod. Zo was er een hoofd van stof, een stoffen-monster, een jas vol lintjes, bergen van stof waar je in kon kruipen,...

Maak met de kinderen nu hun eigen stoffen figuurtje. Van hun eigen hand kunnen ze een echt stof-monster maken.



Benodigheden:

Laat iedereen een oude **kous** meebrengen, **naald** en **draad**. Breng zelf voor de zekerheid ook nog wat eenzame sokken mee zodat iedereen zeker aan de slag kan. Zoek wat oude lapjes **stof** bij elkaar. Mag van een oud deken zijn, een versleten handdoek, een te klein kledingstuk, of gewoon gekleurde lapjes die je nog had liggen. **Textiellijm** die je kan kopen in elke hobby- of naaiwinkel.

Stap 1

Knip horizontaal in de tenen van de kous. Hoe dieper je knipt hoe grote de mond van je monster wordt.



Stap 2

Knip uit de lapjes stof een ovaalvormig stuk dat groot genoeg is voor in de mond van het monstertje.

Stap 3

Naai het ovaalvormige stuk stof vast in het gat dat je maakte door te knippen in de kous. Zo maak je de mond van je monstertje. Laat de kinderen hier zelf wat mee proberen, misschien is het de eerste keer dat ze iets moeten naaien. Het hoeft niet supernetjes te zijn, wat monsters zijn dit ook niet.



Stap 4

Laat hun hun eigen monstertje versieren zoals ze zelf willen. Ze kunnen er een lapjesmonster van maken zoals dat in de voorstelling maar kunnen ook voor een patroon gaan. Hoe gekker hoe liever! Laat ze niet te kwistig zijn met de lijm, enkele druppeltjes volstaan vaak om een lapje vast te plakken! Laat hun oprijd het monster over hun hand schuiven om te zien dat er nog genoeg rek op de kous zit.

Doe-opdracht 5: spreken

Laat elk kind een gepast stemmetje of grom verzinnen bij zijn monstertje. Maak hen duidelijk dat een monster niet altijd een enge of grommende stem moet hebben maar bijvoorbeeld ook een hoge piepstem kan hebben, of helemaal geen stem maar een ander geluid. Laat hen eerst individueel op onderzoek gaan met hun pop.

Wanneer ze elk hun eigen geluid hebben gevonden kunnen ze met elkaar gaan communiceren. Laat ze een gesprekje voeren met elkaars monstertje. Dit hoeft niet met woorden maar kan ook met klanken. Laat hen ook in de bewegingen van het monstertje steken wat ze willen zeggen.

In de voorstelling komen de monsters aan bod wanneer één van de meisjes haar fantasie op hol slaat. Het is vaak erg moeilijk om je dan te concentreren en je best te doen. Laat de leerlingen hun monstertje op de bank liggen. Wanneer ze even afgeleid zijn of zich niet meer kunnen concentreren kunnen ze hun monstertje naar boven laten komen. Zo kunnen ze in de les wiskunde plots een antwoord geven met het monstertje. Als juf of meester kan je hen ook aansporen om hun monstertje te nemen wanneer je ziet dat ze niet helemaal bij de les zijn. Zo leren ze op een speelse manier zelf te ontdekken wanneer hun gedachten afleiden.